

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نښاد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

فرستنده گزارش: مناف فلکی فر
۲۸ دسمبر ۲۰۱۳

گزارشی از مراسم وداع با مادر سِلَاحی



بعد از ظهر روز پنجشنبه ۲۸ آذرماه [قوس] ۱۳۹۲ (۱۹ دسمبر ۲۰۱۳)، مراسم وداع با مادر سِلَاحی (صدیقه حائری)، مادر مبارز و آزادیخواهی که تا آخر عمر در اشکال گوناگون در مبارزه بود و بیکران از مبارزات قهرمانانه فرزندان چریک خود، رفقاء جواد، کاظم و حسین سِلَاحی دفاع می‌نمود، با حضور بیش از ۲۰۰ نفر در یکی از گورستان‌های شهر استکهلم در سویدن برگزار گردید. رفقاء و دوستان مادر که نه تنها از استکهلم بلکه از بسیاری از شهرهای سویدن و دیگر کشورها خود را به محل رسانده بودند، فرصت یافتند تا برای آخرین بار چهره مادر را دیده، با او وداع کرده و قدردانی و احترام خود را از این زن مبارز، ابراز کنند.



در نخستین بخش مراسم وداع با مادر سلاحی که از ساعت ۳ تا ۵ بعد از ظهر جریان داشت، دوستداران مادر و بستگانش در یکی از سالن های گورستان در کنار تابوت وی جمع شدند و ضمن آخرین دیدار با مادر، پیکر و تابوت او را غرق در گل کرده و مراتب همدردی و تسلیت خود را به خانواده وی ابراز داشتند. در طول این مدت پخش سروده های زیبای زنده یاد احمد شاملو، شاعر خلق و به ویژه شعر "در آستانه" وی فضای خاصی را به وجود آورده بود.



پس از آن در حالی که جمعیت حاضر از محل سالون به سوی آرامگاه ابدی مادر حرکت نمود، پیکر مادر طبق وصیت خود وی، به محل مخصوص به منظور سوزانده شدن منتقل گردید. جمعیت حاضر وقتی که به کنار مزار مادر رسیدند با خواندن سرود های انقلابی و مردمی، به ویژه "دایه دایه وقت جنگه، وقت دوستی با تفنگه" (ترانه سرود لری مورد علاقه مادر)، "سر اومد زمستون"، "پرچمدار ستمکشان" و سروده های انقلابی دیگر یاد او و فعالیت هایش در راه آزادی و سوسیالیسم را گرامی داشتند.

قسمت بعدی برنامه وداع با مادر سلاهی از ساعت ۵ تا ۷ بعد از ظهر همان روز در یکی از سالون های شهر استکهلم



برگزار شد. سازماندهی این برنامه نیز توسط خانواده و با کمک دوستان و

رفقای مادر صورت گرفته بود. این مراسم با یک دقیقه کف زدن به یاد و

خاطره مادر سلاهی آغاز شد و با خوش آمدگویی و یک سخنرانی کوتاه از

سوی مهری، دختر مادر که مسئولیت سنگین نگهداری از وی - به ویژه در

سال های آخر عمرش - را بر عهده داشت، ادامه یافت. سپس پیام های

همبستگی خوانده شدند. در این قسمت پیام رفیق اشرف دهقانی در بزرگداشت

یاد مادر سلاهی و قدردانی از تمام زحمات این زن مبارز و مادر انقلابی

قرائت شد که با استقبال حاضران مواجه گشت. در طول برنامه، پیام های

دیگری از سوی "حزب کمونیست ایران"، "سازمان کارگران انقلابی ایران -

راه کارگر، هیات اجرائی"، "میز کتاب امستردام" و برخی از دوستان و همزمان مادر قرائت شد که بیانگر

محبوبیت این مادر فدائی و این زن مبارز در میان تمامی آزادیخواهان بود.

در جریان مراسم، همچنین دو فلم درباره گوشه هایی از زندگی مادر و فرزندان چریک فدائی وی به نمایش درآمد. یکی

از این فلم ها حاوی برخی صحنه های گفت و گوی مادر سلاهی و مادر لطفی در مورد خاطراتشان از مبارزات مادران

فدائی در دوره سلطه دو رژیم سرکوبگر شاه و جمهوری اسلامی بود و فلم دوم، ویدئو - کلیپ ساخته چریکهای فدائی

خلق بود که چند سال پیش در زمان حیات خود مادر، در مراسمی که به مناسبت تجلیل از کوشش های مبارزاتی مادر

سلاهی و بزرگداشت یاد فرزندان انقلابی او توسط چریکهای فدائی خلق در استکهلم برگزار شد، با حضور خود مادر

سلاهی برگزار شده بود، نمایش داده شده بود.

در بخش دیگر برنامه، میکروفون در اختیار دوستان و علاقه مندان به مادر قرار گرفت و چند نفر از رفقاء و

دوستان با نقل خاطراتی از مادر سلاهی، یاد این زن مبارز و زحمتکش را گرامی داشتند. در این بخش از جمله رفیق

فریبرز سنجرى نیز طی سخنانی ضمن بزرگداشت یاد مادر و نقل خاطراتی از وی و داماد مبارز و فدائی اش یعنی

رفیق "محمود محمودی" (بابک) تأکید کرد که شخصیت مادر سلاهی را نباید تنها به عنوان مادر سه چریک قهرمان،

رفقاء، کاظم، جواد و حسین سلاهی در نظر گرفت، بلکه باید به مادر سلاهی به عنوان یک زن مبارز و آزاده که با

شجاعت و فداکاری در زمان دو رژیم جنایتکار شاه و جمهوری اسلامی خدمات شایسته ای به امر مبارزه و آزادی

توده های در بند ایران کرده است، نگاه کرد. مادر مبارزی که یادش همواره در دل مردم ما زنده خواهد بود. برنامه

وداع با مادر سلاهی با اعلام یک دقیقه سکوت به یاد تمامی جانبازان راه آزادی و سوسیالیزم خاتمه یافت.

بعد از ظهر روز جمعه ۲۹ آذرماه (۲۰ دسمبر) خاکستر پیکر پاک مادر سلاهی در میان بدرقه خانواده و عده ای از

دوستان و رفقای او در یک گلدان در گورستان دفن شد. حاضران بار دیگر با خواندن سرود "سراومد زمستون"،

آرامگاه ابدی مادر را با دسته های گل سرخ آذین بستند و با او برای ادامه راه او و تلاش بی پایان در راه رسیدن به

آرمان هایش یعنی مبارزه در جهت پایان زمستان سیاه حاکم بر جامعه ایران و رسیدن بهار آزادی، عهد بستند.



سازمان هواداران چریکهای فدائی خلق ایران در سویدن - استکهلم
شنبه ۳۰ آذرماه ۱۳۹۲